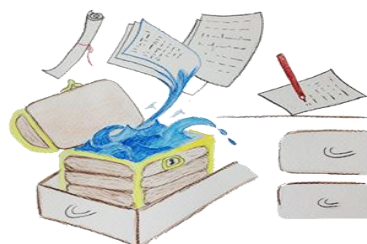

אוצר כתיבה פנימית

מה היא 'כתיבה פנימית'? למי היא מיועדת? ולמה בכלל...?

שמי מאיה, אם חד הורית ל-3 אוצרות מתוקים, ביביליותרפיסטית מוסמכת, כותבת את נפשי.

מאז שאני יודעת קרוא וכתוב, אני כותבת לעצמי. זה התחיל ב'יומני היקר, היום עשיתי כך וכך...' , זה המשיך ונהיה מורכב ועמוק יותר עם השנים. נוכחתי שהכתיבה - מעבר להיותה פורקן, עוזרת לי לגלות **סודות השמורים לעיתים גם מפניי**. אני מאמינה שהכתיבה לא שמורה לסופרים ומשוררים בעלי כשרון כתיבה, אדרבא - כשמדובר בכתיבה פנימית - מדובר על כלי שהוא מתנה גדולה עבור כולם. גם מי שמתבייש לשתף אחרים ולפרסם את מה שכתב - הרי **המגירה תכיל כל דבר**.

אבל למה בכלל לכתוב למגירה? מה המטרה?

הכתיבה האישית, הפנימית, עוזרת 'לסדר את הראש', או אפשר לאמר - את הנפש שלנו. אנחנו נכנסים במסע למעין '**מגרש משחקים**' המזכיר לנו את מגרש המשחקים של ילדותנו - פעם אני אמא, ופעם אבא, פעם אנחנו נמצאים בעבר, ופעם בעתיד... וכך חלום וערות, דמיון ומציאות, דמויות יומיומיות מחיינו ודמויות שהיו כאן ואינן, מתערבבים כולם יחד ומוזמנים אל מגרש המשחקים המופלא, הפראי, העדין, של הנפש שלנו.

אחרי הערבוביה הזאת, והכתיבה המונחית במחברת, קורה דבר מעניין: משתתפי הסדנאות מספרים שהם מרגישים דווקא יותר סדר. כאילו עשינו קצת **סדר במגירות של ציפור הנפש** שלנו. לעיתים פותחת לנו הכתיבה הפנימית צוהר אל מגירות גנוזות, (מה שנקרא 'תת מודע'). לעיתים בכתיבה הפנימית 'יוצאת' לנו תפילה אישית. עולים זיכרונות. רעיונות. הברקות. בכל מפגש של כתיבה פנימית - **מתגלים לנו אוצרות**. מה שאנחנו כותבים, אם נרצה - נשאר אתנו לכל החיים, אפשר גם אחרינו - ובכל מקרה הוא אוצר.

כל זה קורה יחד בתוך קבוצת שווים, נשאף לייצר מרחב מכיל, נעים ולא שיפוטי בו אפשר להגיד, אפשר לשתוק. קבוצה היא ארץ של מראות - כל משתתף הוא מראה למשהו בי, מודע או פחות מודע...

אני מזמינה אתכם, חובבי כתיבה, וגם, ואולי במיוחד, אלה שאוצר הכתיבה שבתוכם טרם התגלה... ורוצה לפגוש אותו, את עצמו, בדרך חדשה, להגיע למפגש הכרות ולטעום מהי כתיבה פנימית ואילו אוצרות תוציא ממנו העט (הפעם...)

השתדלו להגיע עם כמה שפחות דעות קדומות על עצמיכם ☺

אשמח לענות על כל שאלה **0544-250714** מאיה